

“EVIDENTMENT”, PERÒ QUE NO ENS DONIN GAT PER LLEBRE

El conseller de Salut recomana que els catalans contractin una mútua per a cobrir la seva atenció sanitària.

<http://www.3cat24.cat/noticia/1015526/barcelona/El-conseller-de-Salut->

En el programa “Àgora” de TV3, de dilluns 10 de gener, el conseller de Salut ha recomanat de forma explícita i rotunda que els ciutadans de Catalunya es facin d’una mútua privada. Encara que ha aclarit que aquests ciutadans ho faran com a expressió d’una lliure elecció (només faltaria que fos obligatori...) i no per una disminució de la qualitat dels serveis sanitaris públics, l’afirmació ens preocupa profundament.

No és que el conseller vegi amb bons ulls que un ciutadà pugui, lliurement, disposar d’una assegurança de salut privada, sinó que ho recomana explícitament i ho fa com a “solució pel sistema de salut pública”.

Ens sembla poc congruent. Les millores per al bon sistema sanitari públic amb què comptem, segons el nou conseller, passen per promoure que, qui pugui, l’abandoni i opti pels serveis privats...? Si el sistema sanitari públic és de bona qualitat, quina raó té el conseller per recomanar a un ciutadà que contracti els serveis d’una mútua? Coneix el conseller les evidències internacionals que contradiuen la creença que els serveis sanitaris privats suposen un estalvi pel sistema sanitari públic?

Encara algunes preguntes més que ens venen al cap com a professionals de l’atenció primària, que coneixem bé el que passa a la realitat quotidiana quan un ciutadà usa serveis d’una mútua privada...:

- S’assegurarà que la mútua privada cobreixi tots els serveis de salut amb la mateixa amplitud que fa el servei públic?
- Les prescripcions i indicacions de proves complementàries que facin els metges de la mútua també seran a càrrec dels serveis públics? Farem de “secretaris” els professionals dels EAP per a “facilitar” aquestes recomanacions?
- Quan des d’una mútua s’indiqui a un ciutadà la necessitat d’una intervenció i aquest opti per fer-la en els serveis públics, se li facilitarà fer-ho amb més diligència que als altres ciutadans que no paguen una mútua?
- Promourà el Conseller, com es fa en els serveis públics, l’ús eficient dels recursos per part dels professionals de les mútues? (farmàcia, proves complementàries, etc.)
- Quines implicacions tindrà que un percentatge (alt) de pacients tingui mútua?
- Pot ser que ara el sistema públic es converteixi com una "segona opinió"?
- S’ha estudiat si això comportarà una duplicitat de la despesa?

-
- Per què hem de ser els metges del sistema públic responsables d'una incapacitat laboral d'una persona diagnosticada, tractada i seguida en una entitat privada?
 - On queda situada l'equitat si s'implanten aquestes propostes?

Des del FoCAP li demanem també al conseller de Salut que recordi als ciutadans que els professionals d'un EAP públic:

- No han de donar continuïtat al pla de cures establert per professionals d'una mútua privada
- No s'han de fer responsables de la prescripció d'un altre professional i, per tant, no han de fer les receptes indicades en una mútua
- No s'han de fer responsables de les indicacions d'altres professionals i, per tant, no ha de sol·licitar en el sistema públic proves complementàries (analítiques, radiografies, TAC, etc.) o visites a atenció secundària sol·licitades per serveis privats.

També li demanem que recordi a tots els ciutadans que quan un professional d'un EAP es nega a fer qualsevol de les anteriors actuacions, no tan sols no li està denegant cap dret al ciutadà sinó que està complint amb el seu deure de vetllar per la qualitat i eficiència dels serveis de salut públics, en benefici de tots.

La situació econòmica és difícil, ho sabem. Les crisis ens ofereixen una oportunitat de canvis per millorar, però també suposen amenaces si les solucions no s'encaren bé. Se'ns poden fer veure unes determinades solucions com les úniques possibles i ser l'excusa per imposar unes mesures que responen més a la satisfacció d'interessos privats o al compliment de certes ideologies (neoliberalisme, aprimament de serveis públics, cadascú que s'espavili amb allò que té...) que no pas donar resposta a les necessitats de salut dels ciutadans, tots, els més rics i els més pobres.

Hi ha moltes mesures que s'estan proposant fa temps. Des dels informes d'experts (coneguts com a « Informes Vilardell », a les propostes del FoCAP «En temps de crisi més atenció primària» fetes per professionals sanitaris i altres, basades en arguments rigorosos i experiències avaluades d'altres sistemes sanitaris i en la defensa de principis, fins ara de gran valor en la nostra societat, com l'equitat.

Que no ens donin gat per llebre. Cal canvis, d'acord, però no qualsevol canvi, sinó els millors canvis per poder mantenir les actuals qualitats del sistema de salut amb una millor gestió i distribució dels recursos que disposem. Sr. Conseller, ara no és president d'una patronal privada, ara li toca vetllar per la salut de tots els catalans.

Faci-ho, sisplau.

La Junta Directiva del FoCAP
Gener de 2011

